

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Iudaeos Imperator ad sacrificandum hortabatur, & de extremo
Hierosolymorum excidio. Cap. XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRATIS HISTOR.

stituit eadem tormentorum genera Christianis infligere, quæ iam pridem Diocletianus illis inflixisset. Verùm cum ob expeditionem contra Persas susceptam tempus ad illud institutum minimè ipsi suppeteret, dat mandatum Salustio prouinciæ præfecto, vt eos qui illorum psalmorum canendorum auctores fuissent, ad supplicia rapiendos curaret. Præfectus verò tametsi erat religione gentilis, mandatum tamen illud exequendum inuito animo suscepit. Verùm cū refragari nõ posset, complureis Christianos comprehedi, ac nonnullos eorum in carcerem concludi iubet. Vnum autè Adolescentulum Theodorum nomine ad eum à gentibus adductum, varijs tormentis suppliciiisq; cruciari, totumq; illius corpus dilacerari mandat: illumque iam tum tormētis eximi, cum non amplius in vita mansurum arbitraretur. Verùm Deus illum in integrum restituit. Nam post illam fidei in tormētis confesionem, ad longinquū tēporis spatiū vitam propagauit. Ruffinus qui latino sermone ecclesiasticam scripsit historiam, memorat se cū hoc Theodoro lōgo tempore post, collocutum esse, eumque rogasse, an non cum verberibus cæsus, tormentisque afflictatus esset, maximum sensisset dolorem. Illum respondisse non multum acerbitatis ex tormentis sibi accidisse: quendamq; ei astitisse adolescentulum, & sudorem, qui ex ea conflictatione exoriebatur, absterfisse: animum confirmasse: ipsumq; tempus quo cruciabatur, voluptati potius, quàm angori fuisse. Atque de Theodoro, adolescente cum primis admirando ista dicta sint. Per idem tempus Persarum legati ad Imperatorem aduētauerant postulatam, vt bellum palam indiceret, denūciaretq;. Ille eos remisit, hæc solū locutus: me ipsum breui videbitis, & ppter ea legatos hac de re ad vos mittere nõ est op^o.

Quòd Iudæos Imperator ad sacrificandum hortabatur, & de extremo Hierosolymorum excidio.

CAP. XVII.

PORRò autem, dum Christianos alio quodam modo diuexare contenderet, suam ipsius superstitionem quasi in oculis omnium ad intuendum defixit. Nam cum sacrificiis mactandis admodum delectaretur, non solum ipse ex eiusmodi sanguinis effusione cepit voluptatē, sed alijs si idem

si idem ipsum non efficerent, multam irrogavit. At quoniam paucos admodum id genus homines reperiebat, Iudæos accersere, eosque sciscitari cœpit, quid erat causæ, cur cum lex Mosaica eos sacrificare iuberet, a sacrificijs mactandis abstinerent. Cumque illi respondissent, non illis integram esse potestatem huius obeundi muneris alio loco quàm Hierosolimis, præcepit ut absque mora templum Salomonis de integro construeretur. Qua re confecta, ad Persas ipse profectus est. Iudæi autem qui oportunitatem tempus sibi dari iam diu exoptassent, in quo templum ipsis ad sacrificandum ædificaretur, tum ad illud opus maturandum omni cura & cogitatione incumbere: tum Christianis terrorem incutere, tum contra illos se insolenter efferre, tum denique minari cœperunt, se non minora illis incommoda illaturos, quàm quæ ipsis olim à Romanis accidissent, Vbi verò Imperatoris mandato impense ad ea erant à publico ærario suppeditatæ, omnia parabantur: ut ligna, lapides, lateres cocti, argilla, calx, aliaque ad ædificium necessaria. Quo quidem tempore Cyrillo Hierosolymorum episcopo, illud Danielis prophete, quod etiã *Mat. 24.* Christus in sanctis euangelis confirmasset, multisque prædixisset, venit in mentem iam tempus aduentasse, quo lapis super lapidem non maneret in templo, sed oraculum seruatoris penitus expleretur. Quæ cum episcopus dixisset, noctu ingens terræ motus excitatus, lapides veterum templi fundamentorum concussit, omnesque vna cum ædificijs in proximo sitis disturbauit. Ex qua re horror & formido Iudæos occupauit: fama que eius etiam illos, quorum domicilia inde longo interuallo distabant, ad locum contemplandum attraxit: Itaque cum quæ plurimi adessent, aliud prodigium contigit: ignis namque cælitus demissus, omnia opificum instrumenta absumpsit. Etenim licebat videre malleos, scalpra, ferras, secures, ascias, denique omnia, quæ opifices habebant ad opus perficiendum idonea, flammæ incendio vastata. Totum diem ignis istas res depastus est. Iudæi igitur grauissimo timore perculsi, etiam inuiti Christum Deum confessi sunt, non tamen eius voluntati gesserunt morem, sed opinione Iudaismi ipsorum mentibus antecepta omnino tenebantur astrikti.

SOCRATIS HISTOR.

astricti. Nam tertium miraculum, quod post editum fuit, neutiquam illos ad fidem veritatis adduxit. Nocte enim sequenti effigies crucis radiorum lumine figurata, illorum vestimentis tanquam impressæ videbantur, quas cum dies illucesseret, contemplantes, & eluere delereq; cupientes, nullo modo poterant. Quare obcæcati, ut est apud Apost. bonum, quod erat illis in manibus abiecere. Proinde templum, eo tempore, pro ædificatione, maximam ruinam passum est.

De Imperatoris in Persidem profectio, & eiusdem cade. CAP. XVIII.

Imperator quoniam acceperat Persarum gentem tempore hyberno tū corporis viribus maximè imbecillā, tū animo abiectissimo esse (nam quia frigoris impatientes sint, eo tempore à bello abstinent. Imo Medus, ut est in proverbio, hyeme ne manū quidem extra pallium ponere audet) cum etiam exploratū haberet Romanos hyeme in bello gerēdo plurimum posse, paulò ante ver in Persidem inuadere, inq; eā regionē exercitū ducere cœpit. Itaq; primū agros, vicos, castellaq; populari: deinde vrbes occupare. Ac Ctesiphontē vrbe Persidis potentissimam obsidione cingens, adeo vehementer regē Persarum in ea oppugnare, ut crebros ad ipsum mitteret legatos, eiq; supplicaret, uti eū parte aliqua patriæ multaret, belloq; restincto discederet. Iulianus neque cōmotus est animo, neq; supplices miseratus: Imo ne illud quidem, quod in proverbij abijt consuetudinem, vincere, præclarum esse, at supra modum vincere inuidiosum, in memoriam reuocare voluit: sed diuinationum cōiecturis, quas Maximus philosophus, qui cum eo versabatur, illi suggestisset confusus, & inanibus somniorum visis persuasus, se Alexandri gloriam suis rebus gestis vel exæquaturum, vel potius superaturum, supplicum Persarum postulata reiecit: putavitque secundum Pythagoræ Platonisq; opinionem, ex migratione animorum ab vno corpore, in alterum, animū Alexandri in ipsius corpus immigrasse: imò verò, se in altero corpore ipsum Alexandrum esse. Quæ quidem opinio illum in grauem induxit errorem, effecitque ut regis Persarum petitionem repudiaret. Rex igitur, cum intelli-
geret